

כתב תביעה בסדר דין רגיל

נחתם בתאריך: יום רביעי 25 מאי 2022, כ"ד אייר תשפ"ב

בבית משפט השלום בירושלים

בעניין שבין:

1. איתמר בן גביר ת.ז. 038678793

גבעות האבות 455/7, קריית ארבע-חברון

טלפ: 0528693867 פקס: 026459010

מייל: ibengvir333@gmail.com

בעצמו

2. עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית 599000643

מרחוב שטנר 3, ירושלים

טלפון: 02-6508806, פקס: 02-6508805

באמצעות ב"כ עו"ד חנמאל דורפמן מ.ר. 85504

מרכז העסקים שילה, ד.נ. אפרים 4483000

טלפון: 02-6543300, פקס: 02-6543400

מייל: dorfch@gmail.com

(להלן: "התובעים")

- נ ג ד -

משטרת ירושלים - מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מרחוב מח"ל 7, ירושלים

טלפון: 073-3928032, פקס: 02-6468053

(להלן: "הנתבעת")

סוג התביעה: כספית.

שווי נושא התביעה: 200,000 אלף ש"ח (מאתיים אלף ש"ח).

סכום אגרת בתי המשפט: 2,500 (מחצית ראשונה). לפי סעיף 6 לתקנות האגרות, פרט 1.

קיום הליך נוסף בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו: לא.

הזמנה לדין

הואיל והתובעים הגישו כתב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן/ת להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו. לתשומת לבך, אם לא תגיש/י כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

חלק שני

תיאור תמציתי של בעלי הדין

1. התובע הוא יו"ר מפלגת עוצמה יהודית (חזית יהודית לאומית), חבר הכנסת ה-24 מטעם סיעת הציננות הדתית.
2. התובעת 2 הינה התנועה עצמה – מפלגה רשומה ומיוצגת בכנסת ישראל.
3. הנתבעת, משטרת ירושלים – מדינת ישראל (להלן: "הנתבעת" או "המשטרה"), הינה רשות ציבורית, שאחראית בתוקף תפקידה על פעילות המשטרה בירושלים. הנתבעת אמונה על מניעת עבירות וגילויין, תפיסת עבריינים ותביעתם לדין, וקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש. חובתה של הנתבעת לפעול על פי החוק ורק בהתאם לאמור בו ואין לנתבעת שום אפשרות להעתר לגחמות פוליטיות של גורם פוליטי כזה או אחר, וודאי מבלי שהדברים יתבססו על חוקי המדינה.

הסעד המבוקש באופן תמציתי

4. הנזקים שנגרמו לתובע בעקבות ההתנהלות של הנתבעת הם רבים.
5. זאת ועוד, מעשי הנתבעת גרמו לתובעים נזק רב ובין היתר גרמו לנזק במוניטין התובע, לפגיעה בחופש הביטוי של התובע כחבר כנסת וכאדם פרטי, ולנזק בלתי ממוני של עוגמת נפש, צער, יגון, שברון לב, אי נעימות, השפלה וביזוי.
6. בגין כלל האמור ידרשו התובעים לחייב את הנתבעת לשלם להם פיצוי בסכום של מאתיים אלף ₪ ולחייב את הנתבעת בהוצאות משפט ושכ"ט. יודגש, כי הנזק שנגרם לתובעים גבוה פי כמה, אך התובעים מעמידים את התביעה על סכום זה משיקולי אגרה בלבד.
7. לביהמ"ש הסמכות העניינית והסמכות המקומית לדון בתביעה זו לאור מהותה, הסעדים המבוקשים, ומקום המעשה או המחלל שבגינו מוגשת התביעה.
8. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין, לחייבה לשלם את הסכום האמור בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עורך דין ובתוספת ריבית והפרשי הצמדה עד התשלום.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה ומתי נולדה

9. עניינה של תביעה זו – פגיעה שלא כדין בתובעים, פגיעה בחסינותו של התובע, בפרטיותו, בחופש התנועה שלו, ובחופש הביטוי שלו וביכולת של התובעים לתקוף החלטה מנהלית שעד ליום זה לא ברור איך נתנה ובאיזו סמכות.
10. חומרה יתרה יש לראות בפגיעה שנעשתה מבלי להציג צו, מבלי לעדכן את התובעים מבעוד מועד ולמעשה תוך סיכול האפשרות לביקורת משפטית על צעד שהוא שנוי במחלוקת.
11. התובע, שחלק מהיותו יו"ר עוצמה יהודית וכח"כ הצטרף לצעדת דגלים מכיכר ספרא בירושלים אל הכותל המערבי, דרך שער שכס יחד עם אנשי התובעת, נחסם על ידי נציגי הנתבעת שמנעו מהם לעבור, והכל ללא שיוצגו צו או החלטה כלשהיא וכאמור מבלי לעדכן את התובע או מי מהתובעים בהחלטה.
12. אכן, נציגי הנתבעת טענו כי המדובר בהחלטה של הדרג המדיני והם רק מממשים את ההחלטה, אך נציגי לא הפנו לכל מקור חוקי להחלטה של אותו דרג מדיני, לא הצביעו על החלטה ספציפית של אדם ספציפי, ולמעשה לא רק שפעלו בחוסר סמכות, אלא שלא הפעילו כל שיקול דעת.

13. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת החובות החקוקות שבדין מצד הנתבע ושוטרי הנתבעת שפעלו כשלוחיה ו/או עובדיה ו/או מטעמה.
14. התובעים יטענו כי במעשים המפורטים לעיל עוולו הנתבעים כלפיהם בעוללת הרשלנות, הפרו חובות חקוקות רבות ובין היתר חוק חסינות חברי הכנסת, פקודת המשטרה, חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, חוק הגנת הפרטיות, חוק איסור הפליה ופגיעה בחופש הביטוי.

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט

15. האירוע נשוא התביעה היה בירושלים.
16. התובע מתגורר בקריית ארבע-חברון, ועובד בירושלים. משרדי התובעת הם בירושלים.

חלק שלישי:

פירוט הטענות

17. ביום 20/04/22, בסמוך לשעה 17:00, הגיע התובע לכיכר ספרא, במטרה להשתתף בצעדת דגלי ישראל מכיכר ספרא, דרך כיכר צה"ל, דרך שער שכם והרובע המוסלמי, ועד לכותל המערבי.
18. התובע הגיע למקום יחד עם מנכ"ל מפלגת עוצמה יהודית, סמנכ"ל המפלגה ורכזים ופעילים נוספים וזאת במחאה על התנהלות ממשלת ישראל והמהלכים הפוליטיים שעושה ראש הממשלה.
19. לאחר כחצי שעה בה שהו התובע והמשתתפים בכיכר ספרא, החלה הצעדה והתובע החל גם הוא לצעוד.
20. אלא שעם הגיעו לכיכר צה"ל (בצומת רחובות הצנחנים, שבטי ישראל ושלמה המלך), נחסם התובע על ידי אנשי הנתבעת ובהוראת הנתבעת, והם לא אפשרו לו לעבור לכיוון רחוב הצנחנים ולכיוון שער שכם.
21. התובע ביקש לדעת מדוע חוסמים את המשך תנועתו, אך לא זכה לתשובה מספקת.
22. בשטח נכח הקצין קובי יעקובי מפקד מרחב ציון והתובע התעקש לקבל תשובה מספקת. לאור זאת, טען מר יעקובי כך: "כפי שכבר הובהר לך, נאסרה עליך הכניסה".
23. התובע אמר כי לא הובהר לו דבר, והקצין יעקובי אמר: "אז אני עכשיו מבהיר לך: ההגעה שלך לשער שכם נאסרה, ואני מתוקף תפקידי וסמכותי מונע את זה ממך ומבקש ממך לכבד את ההחלטה הזאת".
24. לאור דבריו של הקצין יעקובי, ביקש ממנו התובע להציג בפניו צו ומסר כי הוא לא מכיר כל צו שניתן. הקצין יעקובי ענה, כי: "התקבלה החלטה על ידי הדרג המדיני שאתה לא יכול להיכנס".
25. לשאלת התובע מי קיבל את ההחלטה ואיפה זה חתום, ענה הקצין יעקובי: "אני יבקש שימסרו לך אותה"..... התובע ביקש מהקצין יעקובי שיסביר לו מדוע הוא לא יכול להיכנס, אך הקצין ענה כי הוא "לא נכנס לזה".
26. התובע ביקש לדעת לאיפה הוא כן יכול להיכנס, והקצין יעקובי ענה כי "התקבלה החלטה ואנחנו בסך הכל מממשים אותה, אתה לא יכול להתקרב לשער שכם, זו ההחלטה ותכבד אותה".
27. התובע ביקש לקבל מידע בדבר מיקום החסימה וההנחיה שניתנה, ושאל אם ישנה מפה. הקצין יעקובי ענה כי: "אם סגרנו פה, זה המקום. אם סגרנו פה, זה המקום שממנו אתה לא יכול להיכנס".
- עותק סרטון המתעד את חילופי הדברים מצ"ב ומסומן באות א'.**

28. זה המקום לציין, כי באותן שעות בהן נחסם התובע מלהגיע לשער שכם, אפשרו הנתבעים לאלפי אזרחים ערבים להגיע בחופשיות ולעבור בשער שכם, ללא כל הגבלה!
29. הנה כי כן, התנהלות הנתבעת היא התנהלות חמורה ביותר, שפגעה באופן קשה בזכויותיהם של התובעים בכלל ובפרט בחסינות של התובע, בחופש הביטוי שלו, ובחופש התנועה שלו.
30. זאת ועוד, אף אם ההחלטה הייתה חוקית (ולא היא!), אופן ביצועה היה רשלני מאוד ופגע ביכולתם של התובעים לתקוף ההחלטה בתקיפה משפטית.

פירוט הזווית המשפטית:

31. התובעים יטענו כי במעשים המפורטים לעיל עוולו הנתבעים כלפיו בעוולת הרשלנות הקבועה בסעיף 35 לפקודת הנויקין (נוסח חדש) {להלן: "הפקודה"}, וזאת כאשר הנתבעת ושלוחיה עשו מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה או לא עשו מעשים שאדם סביר ונבון היה עושה בנסיבות העניין. אין צורך להכביר במילים אודות חובת הזהירות המוגברת שחלה על המשטרה כשלוחה שלטונית. למשטרה כוח וסמכויות רבות אשר יש להפעילם תוך היצמדות לחוק, וזאת למען שמירה על שלטון החוק ועל זכויותיהם של אזרחי מדינת ישראל.
32. התובעים יוסיפו ויטענו כי הנתבעת התנהלה ברשלנות הן לגבי ההחלטה לחסום ולהגביל את חופש התנועה וחופש הביטוי של התובע ונציגי התובעת והן לגבי ביצוע ההחלטה שנטען שניתנה על ידי הדרג המדיני: העובדה כי איש מנציגי הנתבעת לא עדכן את התובע או מי מנציגי התובעים מבעוד מועד על ההחלטה שהתקבלה, העובדה שגם לאחר הגיעו של התובע לכיכר ספרא – מקום ריכוז המפגינים איש לא אמר לו דבר וחצי דבר והעובדה שגם עם הגיעו של התובע לכיכר צה"ל וחסיתמו הלא חוקית במחסום, איש מנציגי הנתבעת לא הציג בפניו צו ולא ידע להשיב על שאלותיו ולהסביר אודות הצו ולפשר הסמכות מלמדת יותר מכל על רשלנות של הנתבעת ומעשים ששוטר סביר לא היה עושה.
33. התובעים יטענו כי הנתבעת הפרה את החובה החקוקה בסעיף 9 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951, עת הגבילו את מעברו מכיכר צה"ל לשער שכם.
34. התובעים יטענו כי הדברים חמורים שבעתיים, שעה שנקבע בסעיף 9 הנ"ל שאם ניתנה הגבלת גישה למקום מסוים היא לא תחול על חבר כנסת אלא מטעמים של ביטחון המדינה. במקרה שלנו – לא ניתנה הגבלת גישה למקום מסוים, ועל כן גם אם הייתה הוראה של מאן דהוא מהדרג המדיני, הרי שהמדובר בהוראה בלתי חוקית שביצועה נעשה בחוסר סמכות וללא הפעלת שיקול דעת כלשהוא.
35. התובעים יטענו כי הנתבעת הפרה את החובה החקוקה בסעיף 4 לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971 (להלן: "פקודת המשטרה"), וזאת כאשר נציגיה מנעו ממנו גישה לשער שכם ולדרך המובילה אליו, בניגוד לתנאים האמורים בסעיף.
36. התובעים יטענו כי הנתבעת הפרה את החובה החקוקה בסעיף 82 לפקודת המשטרה.
37. התובעים יטענו כי במעשים המפורטים בתביעה, נציגי הנתבעת פגעו בחופש התנועה שלו, כחבר כנסת וכאדם פרטי, שהיא זכות יסוד במדינת ישראל.
38. התובעים יטענו כי במעשים המפורטים בתביעה, הפרו נציגי הנתבעת את החובות החקוקות בסעיפים 2, 4 ו-5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

39. התובעים יטענו, כי במעשים המפורטים בתביעה, הפרה הנתבעת את החובות החקוקות בסעיפים 1 ו 2 (1) לחוק הגנת הפרטיות בכך שהטרידו את התובע "הטרדה אחרת", וכי נציגיה עוולו כלפיו בהטרדה, זאת בהתאם לסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות.

חופש הביטוי

40. התנהלות הנתבעת מנוגדת לחוק ולפסיקה, ואין ספק שהמדובר בניסיון חמור לפגוע בחופש הביטוי של התובע, כאדם פרטי וכחבר כנסת.
41. לא אחת נקבע, כי חופש הביטוי היא זכות יסוד המוגנת מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. אלא שהלכה למעשה, הנתבעת התנהלה כאילו חופש הביטוי היא זכות השמורה לאנשי שמאל בלבד, וכאשר אנשי ימין מעוניינים לממש את חופש הביטוי שלהם – הזכות תינטל מהם.
42. התובעים יטענו כי לא יכולה להיות מחלוקת כי חסימת המעבר עם דגל ישראל לכיוון שער שכם ולשער שכם עצמו, מהווה פגיעה אנושה בזכותם לחופש ביטוי, והפרת חובה החקוקה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
43. בענייננו המדובר בחופש הביטוי בעניינים של אמונה והשקפת עולם, כמו גם חופש הביטוי הפוליטי שהוא חזק פי כמה מחופש הביטוי המסחרי.

חוק איסור הפליה:

44. התובעים יטענו כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 3 לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: "חוק איסור הפליה"), כאשר הפלתה את התובעים במתן שירות או מוצר ציבורי, בשל גזע, דת, לאום, השקפה הפוליטית וההשתייכות המפלגתית.
45. ויודגש כי כאמור בכל אותן שעות שבהן נחסם התובע מלהגיע לשער שכם, אפשרה המשטרה לאלפי אזרחים ערבים להגיע בחופשיות לשער שכם ולעבור בו. בנסיבות אלו, התובע יטען כי על הנתבעת לפצותו גם לאור הוראות סעיף 5 לחוק איסור הפליה. התובע יטען גם כי מתקיימת החזקה לחובת הנתבעת בהתאם לסעיף 6 לחוק איסור הפליה.

סיכום:

46. הנוקים שנגרמו לתובעים בעקבות ההתנהלות המפורטת לעיל הם רבים, מסתכמים בסכום התביעה האמור, והנתבעים יישאו באחריות בגין מעשיהם הבלתי חוקיים והרשלניים, על-פי המפורט לעיל.
47. אין התובעים נוטלים על עצמם את עול ההוכחה ו/או נטל הראיה מקום שאלו אינם מוטלים עליהם במפורש בדין, וכל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה הינן משלימות/או מצטברות הכל בהתאם לתוכן הדברים, הקשרם והדבקם והטענות המשפטיות נטענות אף לחלופין.
48. לאור זאת מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין, לחייבה לשלם לתובעים את הסכומים האמורים בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד וכן ריבית והפרשי הצמדה מקסימליים עד ליום תשלומם.

חנמאל דורפמן, עו"ד
מ.ר. 88304
נייד: 052-509-0045

חנמאל דורפמן, עו"ד

איתמר בן גביר

נספח א – דיסק

יוגש בדואר